

Ad primū g̃ dicēdū q̃ rō illa pcedit de
abundātia supercedēte necessitatē r̃cipiētis
el̃yaz. **A**d sc̃dm̃ dicēdū q̃ auctoritas illa
loq̃ de abundātia el̃ye ex pte dantis. s̃ intel
ligēdū ē q̃ de nō vult simul effundi oēs
opes nisi in mutatōe stat. vñ subdit ibidez
nisi forte vt Delise bones suos occidit ⁊ pa
uit paupes ex eo q̃ habuit vt nulla cura do
mestica teneretur. **A**d tertium dicendū
q̃ auctoritas inducta q̃tū ad h̃ q̃ dic̃ nō vt
alys sit remissio vel refrigeriū loq̃ d̃ abun
dantia el̃ye q̃ supercedit necessitatē r̃cipiē
tis: cui n̄ ē dāda el̃ya vt inde luxuriēs: sed vt
inde sustētet. circa qd̃ tñ ē discretio adhibē
da ppter diuersas r̃ditōes hōiū. q̃rū qdam
delectatiōibus nutriti idigēt magis delica
tis cibis aut vestib. vñ Amb° dicit in li° de
offi. Cōsiderāda ē largiēdo etas atq; de
bilitas: nōnūq; etiā verēcūdia q̃ ingenuos
p̃dit natales. aut si qs ex diuitijs ī egestatē
cecidit sine vitio suo. q̃tū vō ad id qd̃ subdi
tur: nob̄ aut̄ tribulatio. loq̃ de abundātia ex
pte dantis. s̃ sicut glo. ibidē dic̃. non h̄ ideo
dic̃. qui meli° eēt. s̃ abūdāter dare. s̃ d̄ infir
mis timer quos sic dare monet vt egestatez
non patiantur.

Quēdē r̃side
randū ē de correptione fra
na. Et circa h̄ queruntur
octo. p̄ vtz̄ fraterna corre
ctio fit act° caritatis. 2° vtz̄
fit sub̄ p̃cepto. 3° vtz̄ hoc p̃ceptū extēdat se
ad dēs uel solū ī platis. 4° vtz̄ subditi tene
ant ex h̄ p̃cepto platos corrigere. 5° vtrum
peccator possit corrigere. 6° vtz̄ aliqs d̄be
at corrigi qui ex correptione fit deterior. 7°
vtz̄ secreta correptione debeat p̃cedē d̄nūciati
onē. 8° vtrū testiū d̄nūctio debeat p̃cedē
denūctationem.

Ad primū sic proce
ditur. Videt q̃ fraña correptione nō fit act°
caritatis. Dic̃. n. glo. Math. 18. sup̄ illd̄: Si
peccauerit in te frañ tu. q̃ frañ ē arguēd° ex
zelo iusticie. s̃ iusticia ē vt̄ distincta a carita
te. q̃ correptione fraña nō ē actus caritatis sed
iusticie. **P̄.** Correptione fraña fit p̄ secretaz
āmonitiōez. s̃ āmonitio ē cōsiliū qd̃dā qd̃ p
tinz̄ ad prudētiā. prudētis. n. ē eē bene consi
liatiū: ut d̄ ī 6° ethicoz. q̃ fraña correptione

nō ē act° caritatis s̃ prudētie. **P̄.** Cōtra
ry actus nō p̄tinēt ad eādē vtutē. s̃ suppo
tare peccatē ē act° caritatis s̃m̄ illud Gal.
6. Alter alteri° onera portate. ⁊ sic adplebi
tis legē xpi q̃ ē lex caritatis. g̃ videt q̃ cor
rigere fr̄em peccatē qd̃ ē h̄riū suppoztatiōi
n̄ fit actus caritatis. **P̄.** 3. Corripe delin
quētē ē qd̃dā el̃ya sp̄ialis. sed el̃ya ē act° cha
ritatis vt s̄ dictū ē. g̃ ⁊ correptione fraterna est
act° caritatis. **P̄.** 2. d̄d̄ q̃ correptione delin
quētis ē quoddā remediū qd̃ d̄r̄ adhiberi d̄
p̄ctm̄ alicui°. P̄ctm̄ aut̄ alicui° dupl̄ r̄side
rari p̄t. Vno qd̄ mō inq̄tū est nocuū ei q̃
peccat. Alio mō inq̄tū vergit ī nocumētū
alioz q̃ ex ei° p̄ctō ledūf̄ uel scādalizāf̄ ⁊ ē
inq̄tū est nocumētū boni cōis cui° iusticia
p̄ctm̄ hōis p̄turbaf̄. Duplex g̃ ē correptione
delinquētis. Vna qd̄ q̃ adhibet remediū
p̄ctō inq̄tū ē quoddā malū ipsius peccātis
⁊ ista ē pp̄ie fraterna correptione q̃ ordiāf̄ ad
emēdatōez delinquētis. remouē aut̄ malum
alicui° cuiusdē rōnis ē: sicut bonū ei° p̄cura
re. p̄curare aut̄ fr̄is bonū p̄tinēt ad charita
tē p̄ quā volum° ⁊ opamur bonū amico. vñ
ēt correptione fraña ē act° caritatis: q̃ p̄ eā
repellim° malū fr̄is. s̃ p̄ctm̄ cui° r̄motio ma
gis p̄tinēt ad charitatē q̃ ē r̄motio exteri
oris d̄ni l̄t̄ corp̄alis nocumētū. quāto h̄ri
um bonū vtutis magis ē affine charitati q̃
bonū corp̄is l̄ extioz rez. vñ correptione frater
na ē act° caritatis poti° q̃ curatio iusticia
tis corp̄alis uel subuentio q̃ excludit extioz
egestas. Alia vō correptione ē q̃ adhibet reme
diū p̄cti delinquētis s̃m̄ q̃ ē in malū alioz et
p̄cipue in nocumētū cōis boni. ⁊ talis corre
ctio ē act° iusticie. cuius ē cōseruare r̄citudi
nē iusticie vni° ad altez. **A**d p̄mū g̃ dicē
dū q̃ glo. illa loq̃ de secunda correptione q̃
ē actus iusticie. ul̄ si loquat̄ etiā de p̄ma tūc
iusticia ibi sumitur s̃m̄ q̃ ē v̄lis virtus: vt. ī
dicef̄ put etiā oē p̄ctm̄ ē iniquitas vt d̄r̄. i.
Joh. 3. quasi d̄ iusticiā ex̄is. **A**d secūduz
dicēdū q̃ sicut p̄bus dicit in 6° ethicoz: pru
dētia facit r̄ctitudinē ī his q̃ sūt ad finē. de
q̃bus ē cōsiliū ⁊ electio. n̄ cuiz̄ p̄ prudētiā
aliquid recte agim° ad finem alicuius vtutis
moralis. puta t̄pantie uel fortitudinis. actus
ille est principaliter illius virtutis ad cui° fi
nē ordinaf̄: q̃ ergo āmonitio q̃ fit in corre
ctōe fraña ordinaf̄ ad āmonēduz fr̄is p̄ctm̄
qd̃ p̄tinēt ad charitatē. manifestū ē q̃ talis

ammonitio principalit̄ ē act⁹ caritatis quasi
impantis prudētie vō secundario q̄si exequē
tis ⁊ dirigētis actū. ¶ Ad tertiuū dicēdū q̄
correctio frāna nō opponit̄ supportatōi in
firmoz. sed magis ex ea d̄segf. intantū. n. ali
quis supportat peccātē i quātū ⁊ eū nō tur
bat sed beniuolētā ad eū seruat ⁊ ex B̄ cū
git q̄ eū satagit emēdare.

Ad secunduz sic pro

cedit. ¶ Videt̄ q̄ correctio fraterna nō sit in
p̄cepto. Nihil. n. q̄ ē ipossibile cadit sub p̄
cepto: fm̄ illud Jerō. **Maledict⁹** q̄ dicit̄ deū
aliquid ipossibile p̄cepisse. s̄ ecclesiastes 7.
d̄. **Cōsidera** opa dei q̄ nemo possit corrigē
quē ille despererit. ḡ correctio frāna nō ē in
p̄cepto. ¶ **D**ia p̄cepta legis dīne ad p̄cep
ta decalogi reductū. s̄ correctio frāna nō ca
dit sub aliq̄ p̄cepto decalogi. ḡ nō cadit sub
p̄cepto. ¶ **O**missio p̄cepti dīni est pct̄m̄
mortale qd̄ i sc̄is viris nō inuenit̄. s̄ omissio
fr̄ne correctōis inuenit̄ in sc̄is ⁊ i sp̄ualibus
viris. **Diē. n. Aug.** i p̄ de ciui. dei q̄ nō soluz
inferiores. verū etiā hi q̄ sup̄iore vite ḡdum
tenēt. ab alioz reprehēfione se abstinēt. p̄p̄
quādā cupiditatis maculā non p̄p̄ officia
caritatis. ḡ correctio frāna nō est i p̄cepto.

¶ **I**llud qd̄ ē in p̄cepto h̄z rōnem debiti
si ḡ correctio fraterna caderet sub p̄cepto : s̄
fr̄ib⁹ deberem⁹ vt eos peccātes corrigere⁹
sed ille q̄ d̄z alicui debitu⁹ corpale. puta pecu
niā. nō d̄z eē cōten⁹ vt ei occurrat debitor.
s̄ d̄z eū q̄rere vt debitu⁹ reddat. oporteret ḡ
q̄ hō q̄reret correctōe indigētē ad B̄ q̄ eōs
corrigeret. qd̄ videt̄ icōueniēs. tū p̄p̄ mul
titudinē peccātū ad quoz correctōem vn⁹
hō nō possit sufficere. tū etiā qz oporteret q̄
religiosi de claustris suis exiret̄ ad corrigē
dos hoīes. qd̄ ē icōueniēs. nō ḡ fraterna cor
rectio ē i p̄cepto. ¶ **S**z ⁊ qd̄ Aug⁹ dicit̄ i
l̄. de v̄bis d̄ni. **S**i neglexeris corrigē peior
eo fact⁹ es q̄ peccauit. s̄ h̄ nō est nisi p̄ hu
iusmōi negligētā aliq̄ p̄ceptū omittet.
ḡ correctio frāna ē i p̄cepto. ¶ **B**⁹ dicēdū
q̄ correctio frāna cadit sub p̄cepto. s̄ cōfide
rādū ē q̄ sicut p̄cepta negatiua legi p̄hibēt
actus pct̄oz. ita p̄cepta affirmatiua iducūt
ad act⁹ virtutū. act⁹ aut̄ pct̄oz sūt sc̄d̄z se ma
li ⁊ nullo mō bene fieri p̄nt. nec aliquo tpe
aut loco: qz fm̄ se sūt iūcti malo fini vt d̄r
in 2⁹ ethicozū. ⁊ ideo p̄cepta negatiua ob

ligant sp̄ ⁊ ad sp̄ s̄ act⁹ virtutū nō q̄libz modo si
eri debet: s̄ obstruatis debet̄ circūstantys q̄
regrū ad B̄ q̄ sit act⁹ virtuosus ut. s̄ fiat vbi
debet. ⁊ q̄n̄ debet. ⁊ fm̄ q̄ debet. **E**t quia
dispositio eozū q̄ sūt ad finē attēdit̄ fm̄ rō
nē finis: in istis circūstantys virtuosū act⁹ p̄ci
pue attēdenda ē rō finis que est bonū virtutū
si ḡ sit aliq̄ talis omissio alicui⁹ circūstātie
circa virtuosū actū que totalit̄ tollat bonū
virtutis. hic actus d̄riat̄ p̄cepto. si aut̄ sit defe
ctus alicui⁹ circūstātie q̄ non totalit̄ tollat
virtutē licet nō p̄fecte attingat ad bonū virtu
tis: nō ē ⁊ p̄ceptū. vnde ⁊ p̄hs d̄c̄ i 2⁹ ethicoz
q̄ si parū discedat̄ a medio nō ē oīra virtutē.
sed si multū discedat̄ corrupit̄ virtus in suo
actu. **C**orrectio aut̄ fraterna ordinat̄ ad fr̄is
emēdationē. ⁊ iō B̄ mō cadit sub p̄cepto
fm̄ q̄ ē necessaria ad istū finē. nō aut̄ ita q̄
q̄libet loco vel tpe fr̄at̄ deliquēs corrigatur.
¶ **A**d primū ḡ dicēdū q̄ i oibus bonis agē
dis opatio hoīs nō ē efficac. nisi adsit auxiliū
diuinū. ⁊ tñ hō debet̄ facē qd̄ i se ē. vnde Au
g⁹ d̄c̄ i libro de correctione ⁊ gr̄a. **N**escien
tes q̄s p̄tineat ad p̄destinatōz numerū ⁊ q̄s
nō p̄tineat: sic affici debem⁹ caritatē affectu
vt oēs velimus saluos fieri. ⁊ iō oibus debe
mus fraterne correctōis officiiū ipedē sub
spe diuini auxilij. ¶ **A**d secundū dicēdū q̄ si
cut s̄ dictū est: oīa p̄cepta que p̄tinet̄ ad im
pedēdū aliq̄ b̄ficiū p̄ximo reducūt ad p̄
ceptū de honoratiōe parentū. ¶ **A**d tertium
dicēdū q̄ correctio fraterna tripliciē omitti
pōt. **U**no qd̄ mō meritoze q̄n̄ ex caritate
aliq̄s correctionē omittit. **Diē. n. Aug.** in p̄
de ciui. dei. **S**i p̄p̄ca q̄sqz oburgād̄is ⁊ cor
ripied̄is male agētib⁹ parcat̄: qz opportunū
t̄pus ingrit̄. vel eisdē ip̄is metuit ne deterio
res ex B̄ efficiāf. vel ad bonā vitā ⁊ piā eru
diendos ipediāt alios ifirmos ⁊ p̄mant atqz
auertāt a fide: nō videt̄ esse cupiditatis oc
casio s̄ oīliū caritatis. **A**lio⁹ p̄termittit̄ fr̄at̄
na correctio cū pct̄o mortali. q̄n̄. s̄. formida
tur vt ibi d̄r iudiciū vulgi ⁊ carnis excrucia
tio vt p̄mptio. dū tñ h̄ ita d̄riat̄ i aīo q̄ fr̄at̄
ne caritati p̄ponat̄. ⁊ B̄ videt̄ cōtingē q̄n̄ ali
qs p̄sumit de aliq̄ delinquēte p̄babiliter q̄
posset eū a pct̄o retrahere. ⁊ tñ p̄p̄ timores
vel cupiditatē p̄termittit. 3⁹ mō huiusmodi
omissio ē pct̄m̄ v̄iale. q̄n̄ timor ⁊ cupiditas
tardiorē faciūt hoīem ad corrigēdū delicta
fr̄is. nō tñ ita q̄ si ei cōstaret q̄ fr̄em possit

a pctō retrahē pp̄ timorē uel cupiditatem
t immitteret qb̄ in aīo suo p̄ponit caritatē fra
ternā ⁊ h̄ mō q̄n̄z viri sci negligūt corrigere
deinquietes. ¶ Ad q̄rtū dō q̄ illud qd̄ d̄bet
alicui det ermine et certe p̄sone siue sit bo
num corpale siue spūale: oportet q̄ ei ip̄eda
mus nō expectātes q̄ nobis occurrat: s̄ de
bitā sollicitudinē h̄ntes ut eū ingram⁹. vñd
sicut ille q̄ debet pecuniā creditoz debet eū
rogere cū ips̄ fuerit ut ei debitū reddat: ita
q̄ h̄z spūaliē curā alicui⁹ debet eū q̄rere ad B
q̄ eum corrigat de pctō. s̄ illa b̄nficia q̄ non
debet certe p̄sone s̄ coiter oibus primis
siue sint corpalia siue spūalia nō oportet nos
q̄rere qb̄ ip̄edam⁹: s̄ sufficit q̄ ip̄edam⁹ eis
q̄ nobis occurrūt. B. n. q̄i p̄ q̄dā forte h̄nduz
est: ut Aug⁹ dicit in p̄ d̄ doc xp̄iana. ⁊ pp̄ hoc
dicit i li⁹ de v̄bis dñi. q̄ amonet nos dñs n̄
nō negligere inuicē pctā n̄ra: nō q̄redo quid
rephendas: s̄ vidēdo qd̄ corrigas. aliogn̄ effi
ceremur exploratores vite alioz: s̄ id qd̄ d̄r
p̄. 24. Ne q̄ras impietate in domo iusti. ⁊ n̄
vastes regem ei⁹. vñd p̄z q̄ nec religiosos o
portet exire claustrū ad corrigendum delin
quentes.

Ad tertius sic proce

dit. ¶ Vides q̄ correctio fraterna nō p̄tineat
nisi ad platos dicit. n. Jero⁹. Sacerdotes stu
deant illud euāgeliū implere: Si peccauerit
in te frat̄ tu⁹ ⁊c. s̄z noīe sacerdotū osueuerūt
significari plati q̄ h̄nt curā alioz. q̄ vides q̄
ad solos platos p̄tineat fraterna correctio.

¶ Fraterna correctio ē qdā ekyā spūalis. s̄z cor
palē ekyāz facē p̄tinet ad eos q̄ sunt supiores
in tpalibus. s̄ ad distiores. q̄ et frna correctio
p̄tinet ad eos qui sūt supiores in spūalibus
s̄ ad platos. ¶ Ille q̄ corripit alium mo
uet eū sua amonitione ad meli⁹. s̄z in rebus
nālibus inferioza mouēt a supiorib⁹. q̄ etiam
fm ordinē vtutis q̄ seq̄ ordinē nature ad so
los platos p̄tinet inferiores corrigē. ¶ S̄z d̄ ē
qd̄ d̄r. 24. q. 3. Tā sacerdotes q̄z reliq̄ fideles
oēs sūmā debēt h̄re curā d̄bis q̄ pereūt. q̄te
nus eoz f̄dargutione aut corrigat a peccatū
aut si i corrigibiles appareāt: ab ecclesia sepa
rent. ¶ B̄ d̄ q̄ sicut dictum est: duplex est
correctio. Una qdē q̄ ē act⁹ caritatis q̄ spā
liter tendit ad emēdationē fratris deliquētis
p̄ simplicem amonitionē. et talis correctio
p̄tinet ad quēlibet caritatem h̄ntem siue sit

subditus siue platus. ¶ Est autē alia correctio
q̄ est act⁹ iusticie: p̄ quā intēdit bonū eōe qd̄
nō solū p̄curat p̄ amonitionēz ffis. s̄ etiam
intēdū p̄ punitōez: ut alij a pctō timentes de
sistant. ⁊ talis correctio p̄tinet ad solos pla
tos q̄ nō solū h̄nt amonere: s̄ etia corrigere
puniendo. ¶ Ad p̄mū ḡ dicit d̄ q̄ etia i cor
rectione fraterna que ad oēs p̄tinet ḡuioz est
cura platos: ut dicit Aug⁹ in p̄ de ciui. dei sic
eni t̄palia b̄nficia poti⁹ debet aliq̄s exhibere
ill̄ q̄rū curā tpalē h̄z: ita etia b̄nficia spūalia
puta correctionē: doctrinā. ⁊ alia huiusmōi
magis debet exhibere illis q̄ sunt siue spūali
cure cōmissi. nō ḡ intendit Jero⁹ dicere q̄
ad solos sacerdotes p̄tineat p̄ceptū d̄ correcti
one fraterna: s̄z ga ad hos spālit p̄tinz. ¶ Ad
secūdū dicit d̄ q̄ sicut ille q̄ habet vñ corpa
lit subuenire possit: q̄tū ad B̄ diues ē. ita il
le q̄ h̄z sanū rōnis iudiciū ex q̄ possit aliq̄s d̄
licū corrigere q̄tū ad B̄ ē supior habendus
¶ Ad t̄rtū dō q̄ etia in rebus nālib⁹ qdā
mutuo in se agūt: ga q̄tū ad aliq̄d sunt se in
uicē supioza put. s̄ vtrūq̄ ē quodāmodo in
potētia ⁊ qdāmō in actu respectu alteri⁹ et
h̄nt aliq̄s in q̄tū h̄z sanū rōnis iudiciū in h̄
in q̄ alē delinqt pōt eū corrigere: licet nō sit
simpliciter supior.

Ad quartum sic pro

cedit. ¶ Vides q̄ aliq̄s nō teneat corrigē pla
tum suū. d̄r. n. Exo. 19. Bestia que tetigerit
montē lapidabit. et. 2. Regl. 6. d̄r q̄ D̄za p̄
cussus ē a dño ga tetigit archaz. s̄z p̄ mōtēz
⁊ archā significat platus. q̄ plati nō sūt cor
rigēdi a subditis. ¶ B̄. Sal. 2. sup illō In sa
ciem ei restiti. dicit glo. ut par. q̄ cū subditus
nō sit par plato: nō d̄bet eū corrigere. ¶ B̄.
Greg⁹ dicit. Sanctoz vitā corrigē nō p̄suat
nisi q̄ de se melioza sentit. s̄z aliq̄s nō debet
de se melioza sentire q̄z de plato suo. q̄ plati
nō sūt corrigēdi. ¶ S̄z d̄ ē qd̄ Aug⁹ dicit i re
gula. Nō solū v̄ri: sed etia ip̄i. i. plati mise
remini q̄ int̄ vos quāto i loco supioze tanto
in piculo maiore v̄sal. sed correctio frna est
opus mie. q̄ et plati sūt corrigēdi. ¶ B̄. d̄
cedū q̄ correctio q̄ ē act⁹ iusticie p̄ coberti
onē pene nō cōpetit subditis respectu p̄lati
s̄ correctio fraterna q̄ ē act⁹ caritatis p̄tinz ad
vñquēq̄: respectu cuiuslibet p̄sone ad quaz
caritatē debet h̄re si i eo aliq̄d corrigibile in
ueniat. actus. n. ex aliq̄ habitu uel potentia

pcedēs se extendit ad oīa q̄ cōtinēf sub obo
 illius potentie vel hitus: sicut visio ad oīa q̄
 cōtinēf sub obo visus. s; q̄ act' vtuosus de
 bet eē moderat' debitis circūstātys. id ī cor
 rectioē q̄ subditi corrigūt p̄latos debet mo
 dus cōgruus adhiberi: vt. f. non cū p̄uīa z
 duritia: s; cū māsuetudine z reuerētia cori
 ganf. vnde apl'us dīc. i. ad Thimot' s'. Se
 niorē ne increpaueris: s; obsecra ut patrē. z
 iō Dyo' r̄darguit Demophylū monachū q̄
 sacerdotē irreuerēt correperat: eū pcutiens
 z de eccl'ia eyciēs. ¶ Ad p̄mū ḡ dicendum
 q̄ tūc p̄lati inordinate vidēt q̄n irre
 uerēt obiurgat: uel etiā q̄n ei detrahif. et h̄
 siḡf p̄ cōtactū mōtis z arche dānatū a deo.
 ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ ī faciē resistere corā
 oibus excedit modū frañe correctiois. z iō
 sic Paulus Petrū nō rēphēdisset nisi aliq̄
 mō par esset q̄stū ad fidei defensionē. sed in
 occulto āmonere et reuerēt: h̄ pōt etiā ille
 q̄ nō ē par. vñ apl'us ad Col. vltj. scribit d̄ s̄b
 ditis ut p̄latū suū āmoneāt. cūz dicit: dicite
 Archippo: misterīū tuū īple. ¶ Sciēdū tñ
 ē q̄ vbi iminēt piculū fidei: etiā publice es
 sent p̄lati a subdit' arguendi. vñ z Paulus q̄
 erat subdit' Petro pp̄f iminēs piculū scan
 dali circa fidem Petz publice arguit. z sic
 glo. Aug. dīc ad Gal. 2. ipse Petr' exemplū
 maioribus p̄buit ut sicubi forte rectū trami
 tem reliq̄ssent nō dedignēf etiā a posteriori
 bus corrigi. ¶ Ad etiū dicendum q̄ p̄sumē
 se esse simplicif meliorē q̄ p̄lati: vidēt eē
 p̄sūptuose supbie: sed estimare se meliozem
 q̄stū ad aliq̄d nō ē p̄sūptiois: q̄ nullus est
 ī hac vita q̄ nō habeat aliq̄d defectū. z eti
 am cōsiderādū ē q̄ cū aliq̄ p̄latū caritatie
 monet: nō pp̄f h̄ se maiorē existimat. s; aux
 iliū īptif ei q̄ q̄stō in loco supiori tāto ī picu
 lo maiori v̄sāf: ut Aug' dicit in regula.

Ad quintum sic pro
 cedif. ¶ Vidēt q̄ peccator corrigere debeat
 deliquētē. Null' n. pp̄f p̄ctm̄ qd̄ cōmīst
 a p̄cepto obseruādo excusat. s; correctio fra
 tna cadit sub p̄cepto ut dicitur est. ḡ vidēt q̄
 pp̄f p̄ctm̄ qd̄ q̄s cōmīst nō d̄beat p̄mittere
 hui' usmōi correctionez. ¶ S. Elyā spūalis
 potior ē q̄ corpāl' Elyā. s; ille q̄ ē p̄ctō n̄ dz
 abstinere qn̄ el' yam corpālē faciat. ḡ ī m̄sto
 min' debet abstinē a correctioē delinquētī
 pp̄f p̄ctm̄ p̄cedēf. ¶ i. Job. p. v̄f. Si dixerī

mus q̄ p̄ctm̄ nō hē m' : nosipfos seducim'
 si ḡ pp̄f p̄ctm̄ aliq̄s īpedif a correctioē fra
 terna: nullus erit q̄ possit corrigere delinquē
 tem. hoc autē ē incōueniēs. ḡ z p̄mū. ¶ S;
 5 ē qd̄ Jfidōr' dīc ī li' de sūmo bono. Non
 debz vitia alioz corrigere q̄ ē vitys subiect'
 z Ro. 2. d̄f In q̄ aliū iudicas: teipm̄ cōdenas
 eadē. n. agl' q̄ iudicas. ¶ R. d̄ q̄ sic dicitū
 ē: correctio delinquētis p̄tinet ad aliq̄d in
 q̄stū viger in eo rectū iudiciū rōnis. p̄ctm̄ at
 ut s̄ dicitū ē. nō tollit totū bonū nature quin
 remaneat in peccante aliq̄d d̄ recto iudicio
 rōnis. et fm̄ hoc pōt sibi cōpetere a subditif
 delictū arguere. s; tñ p̄ctm̄ p̄cedēs īpedi
 mentū q̄ddā huic correctioi asserit prop̄ tria
 p̄ quidē q̄ ex p̄ctō p̄cedenti in dign' reddif
 ut aliū corrigat. et p̄cipue si mai' p̄ctm̄ cōmī
 sit nō ē dign' ut aliū corrigat de minori pec
 cato. vnde sup̄ illud Math. 7. Quid vides
 festucā zc. dicit. Jero'. De his loq̄f q̄ cū mor
 tali crimīe detineant obnox' minora p̄ctā
 fr̄ibus nō cōcedūt. 2. reddif īdebita correc
 tio pp̄f scandaluz qd̄ seq̄f ex correctione si
 p̄ctm̄ corripientis sit maifestū: q̄ vidēt q̄
 ille q̄ corrigat nō corrigat ex caritate. s; maḡ
 ad ostētatōnē. vñ sup̄ illud Math. 7. Quō
 dicitis fr̄i tuo zc. exponit Criso'. in q̄ p̄posito
 puta ex caritate ut salues p̄ximū tuū: nō q̄
 teipm̄ ante saluares. vis ḡ nō alios saluares:
 s; p̄ bonā doctrinā malos act' celare. z sciē
 tie laudes ab hoībus q̄rere. 3. mō prop̄ sup
 biā corripit' ī q̄stū. s. aliq̄s pp̄a p̄ctā p̄uipē
 dēs seipm̄ primo p̄fert ī corde suo p̄ctā eius
 austerā seueritate diiudicās ac si ip̄e eēt ius
 tus. vnde Aug' dicit ī li' d̄ s̄mone domini
 in monte. Accusare vitia officii ē bonorū
 viroz et beniuoloz: qd̄ cū mali faciunt: alie
 nas p̄tes agunt. et iō sicut Aug' dicit ī eodēz
 cogitem' cū aliquem rēphēdere: nos neces
 sitas cogit vtrū tale sit vitii quod nūq̄ ha
 buimus. et tūc cogitem' nos hoīes eē z h̄re
 potuisse. uel tale qd̄ aliq̄n habuim' z iam n̄
 habem'. z tūc tāgat memoriā oīs fragilitas
 ut illā correctionē nō odiū s; mīa p̄cedat. si
 autē iuenerem' nos in eodē vitio esse: nō ob
 iurgem' sed congemiscamus et non illum
 ad obtemperandum sed ad equaliter conen
 dū iuitem'. ex his ḡ p̄z q̄ si p̄ctōz cum humi
 litate corripiat delinquētē: nō peccat. nec
 sibi nouā cōdenatiōez acgrit. s; p̄ h̄ ul' cōscia
 fr̄is ul' saltē sua p̄ p̄ctō p̄ erito cōdenabilem

Ad quartum sic pro
 cedif. ¶ Vidēt q̄ peccator corrigere debeat
 deliquētē. Null' n. pp̄f p̄ctm̄ qd̄ cōmīst
 a p̄cepto obseruādo excusat. s; correctio fra
 tna cadit sub p̄cepto ut dicitur est. ḡ vidēt q̄
 pp̄f p̄ctm̄ qd̄ q̄s cōmīst nō d̄beat p̄mittere
 hui' usmōi correctionez. ¶ S. Elyā spūalis
 potior ē q̄ corpāl' Elyā. s; ille q̄ ē p̄ctō n̄ dz
 abstinere qn̄ el' yam corpālē faciat. ḡ ī m̄sto
 min' debet abstinē a correctioē delinquētī
 pp̄f p̄ctm̄ p̄cedēf. ¶ i. Job. p. v̄f. Si dixerī

se esse ondat: ut dicitur Ro. 2. In qua alium iudicas
teipsum condemas. eadem. n. facis qui iudicas.
Unde per rursus ad obiecta.

Ad sextum sic proce

ditur. Vides quod aliquis non debeat a correctio
ne cessare propter timorem ne ille fiat deterius. Pec
catum. n. est quodammodo infirmitas anime: secundum illud psalmi. Mi
serere mei domine quoniam infirmus sum. scilicet ille cui imminet
cura infirmi: etiam propter eius conditionem vel ortem
periculum non debet cessare: quia tunc magis imminet per
icululum: sicut patet circa furiosos. quod multo magis dicitur
bono peccatore corrigere quodammodo grauius ferat.

P. Secundum Iero. veritas vite non est dimittenda
propter scandalum. precepta autem dei pertinent
ad veritatem vite. cum ergo correctio fratrum cadat
sub precepto ut dictum est. vides quod non sit dimittenda
propter scandalum eius quod corripit. **P.** Sed contra
apostolus ad Ro. 3. non sunt facienda mala ut veniant
bona. ergo pari ratione non sunt permittenda bona
ne veniant mala. scilicet correctio fratrum est quod
dam bonum. ergo non est permittenda propter timorem
ne ille qui corripit fiat deterius. **R.** Sed est quod
dicitur per prophetam. Noli arguere derisorem ne oderit
te. ubi dicitur glo. Non est timendum ne tibi derisor
cum arguas et humilias iherat. scilicet hoc potius potest
dum ne tractus ad odium inde fiat peior. ergo cessandum
est a correctione fratrum quoniam timeatur ne fiat
ille idem deterius. **R.** Sed dicitur quod sic dictum est duplex
est correctio delinquentis. Una quod pertinet
ad prelatos qui ordinant ad bonum communitatis et habet
vim coactivam. et talis correctio non est dimittenda
propter turbationem eius quod corripit. tunc quia et si
propria sponte emendari non velit: cogendum est per
penas ut peccata dimittat. tunc etiam quia si corrigi
bilis sit: potest per bonum communitatis servari ordo
iusticie. et vni exemplum alii detur. vni iudex
non permittit ferre sententiam condempnationis in pec
cantem propter timorem turbationis ipsius vel etiam
amicorum eius. Alia vero est correctio fratrum cuius
finis est emendatio delinquentis non habens coacti
onem: sed simplicem ammonitionem. et ideo ubi probabile
est estimatur quod peccator ammonitionem non reci
piat sed ad peiora labatur: est ab huiusmodi correc
tione desistendum. quia ea que sunt ad finem debent
regulari secundum quod exigit ratio finis. **Ad primum** ergo
dicitur quod medicus quodammodo coactione utitur in frenetico
qui curam eius recipere non vult. et huic assimilatur
correctio prelatorum qui habet vim coactivam. non
autem simplex correctio fratrum. **Ad secundum**
dicendum quod de correctione fratrum dicitur pre

ceptum secundum quod est actus virtutis. habet autem esse secundum quod pro
portionaliter finis. et ideo quoniam est impeditiva finis pu
ta cum efficaciter habet detractionem non pertinet ad veri
tatem vite nec cadit sub precepto. **Ad tertium**
dicendum quod ea que ordinantur ad finem habent rationem bo
ni ex ordine ad finem. et ideo correctio fratrum
quoniam est impeditiva finis. scilicet emendationis fratris
iam non habet rationem boni. et ideo cum permittitur talis
correctio: non permittitur bonum ne eveniat
malum.

Ad septimum sic pro

cedit. Vides quod in correctione fratrum non debe
at ex necessitate precepti ammonitio secreta pre
cedere denunciationem. In opibus. n. caritatis
preceptum debemus deum imitari: secundum illud epistolam. 5.
Estote imitatores dei sicut filii carissimi: et
ambulate in dilectione dei. deus autem interdum
publice punit homines pro peccato nulla secreta
ammonitione procedente. ergo videtur quod non sit necesse
ammonitione secreta precedere denunciationem.
P. Sicut Augustinus dicit in libro de mendacium: ex
gestis sanctorum intelligi potest qualiter sunt precepta sa
cre scripture intelligenda. scilicet in gestis sanctorum iu
ris facta denuntiatio publica peccati occulti nulla
secreta ammonitione procedente: sicut legitur Gen.
37. quod ioseph accusavit fratres suos apud preem
crimie pessimo. et Act. 5. dicitur quod Petrus Ana
niam et Saphiram occulte defraudate de precepto
agri publice denunciavit nulla secreta amo
nitione permessa. Ipse etiam dominus non legit secreto
ammonuisse Judam antequam eum denunciaret. non ergo
est de necessitate precepti: ut secreta ammonitio
precedat publicam denunciationem. **P.** Accusa
tio est gravior quam denunciatio. sed ad publicam accu
sationem potest aliquis accedere nulla ammonitione se
creta procedente. determinatur. n. in decretali quod ac
cusationem debet precedere inscriptio. ergo videtur quod
non sit de necessitate precepti quod secreta amoni
tio precedat publicam denunciationem. **P.** Non
videtur esse probabile quod ea que sunt in communi
tudine religiosorum sint precepta christi. scilicet consuetudo
est in religionibus quod in capitulis aliqui perclamant de cul
pis nulla secreta ammonitione permessa. ergo videtur
quod hoc non sit de necessitate precepti. **R.** Religio
si tenetur suis prelati obedire. sed quoniam prelati precipi
unt vel iussu omnibus vel alicui specialiter: ut si quis sit cor
rigendus ei dicatur. ergo videtur quod ei teneatur dicere
etiam antequam secreta ammonitionem. non ergo est de necessitate
precepti ut secreta ammonitio precedat publicam
denunciationem. **R.** Sed est quod Augustinus dicit

in li^o de vbiſoni exponēs illō. **C**orripe ipſū
int te ⁊ ipſū ſolū. **S**tudēs correctōi p̄cens
pudori. forte. n. p̄e verecūdia incipit defen
dere pctm̄ ſuū. ⁊ quē vis facē meliorē facis
peiorē. ſed ad h̄ tenemur p̄ p̄ceptū charitatē
vt caueam⁹ ne frat̄ detior efficiatur. ḡ ordo
correctōis frat̄ne cadit ſub p̄cepto. **R**^o
dicēdū q̄ circa publicā denūciationē pctō
rū diſtiguēdū ē. aut. n. pctā ſūt publica aut
ſūt occulta. ſigdē ſint publica n̄ ē tm̄ adhibē
dū remediū ei q̄ peccauit ut melior fiat: ſed
etiā alyſ i q̄z noticiā deuenit ut nō ſcādali
genſ. ⁊ ideo talia pctā ſūt publice arguenda
ſm̄ illō aplī. i. ad **T**himonī. 5°. **P**eccātes co
ram oib⁹ argue ut ⁊ ceſti timorē habeat. qd̄
intelligit̄ de pctis publica: ut **A**ug⁹ dīc̄ i li^o
de vbiſ dñi. ſi vō ſint pctā occulta ſic videt̄
h̄re locū qd̄ dñs dīc̄. **S**i peccauerit i te frat̄
tu⁹. qñ. n. te offendit publice corā alyſ iā nō
ſolū i te peccat. ſz etiā i alios q̄s turbat. **S**
q̄a etiā i occultis pctis pōt parari primoz
offenſa: iō adhuc videt̄ diſtiguēdū eē. qd̄az
n. pctā occulta ſūt q̄ ſunt in nocumentum
primoz uel corpale uel ſpūale. puta ſi aliq̄s
occulte tractet quō ciuitas tradat̄ hoſtib⁹ ul
ſi hētic⁹ p̄uati hoies a fide auertat. ⁊ q̄a ille
q̄ ſic occulte peccat: nō ſolū i te peccat ſz ē i
alios. q̄ ſtati p̄cedē ad denūciatōz ut h⁹ di
nocumtū ſpediat. niſi forte aliq̄s firmū eſtia
ret q̄ ſtati p̄ ſecretā āmonitōez poſſet h⁹
modi mala impedire. quedā vō pctā ſunt q̄
ſolū ſūt in malū peccātis ⁊ ei⁹ in quē pecca
tur: uel q̄a peccāte ſolū ledit̄: uel ſaltem ex
ſola noticiā. ⁊ tūc ad h̄ ſolū tēdēdū ē ut fra
tri peccāti ſubueniat̄. ⁊ ſicut medic⁹ corpāl
ſanitatē egrotō ofert ſi pōt ſine alicui⁹ m̄bri
abſciſiōe. ſi aut̄ nō pōt: abſcidit̄ mēbrū min⁹
neceſſariū ut vita totius cōſeruet̄. ita etiāz
ille q̄ ſtudet emēdationi fr̄is debet ſi pōt ſic
emēdare fr̄em q̄tū ad oſciam: ut fama eius
cōſeruet̄. q̄gdē ē vtilis. p̄ quidē ⁊ ipſi peccā
ti nō ſolū i rpalib⁹ in qb⁹ q̄tū ad multa hō
patit̄ detrimētū amiſſa fama: ſz etiā q̄tū ad
ſpūalia: q̄a p̄ timore iſamie multi⁹ a pctō re
trahit̄. vñ qñ ſe iſamatos cōſpiciūt irrefre
nate peccāt. vñ **J**ero⁹ dīc̄: **C**orripied⁹ ē ſeor
ſū frat̄ne ne ſi ſemel pudorē uel verecūdiam
amiſerit p̄maneat in pctō. 2° debet cōſeruari
fama fr̄is peccātis. tū qz vno iſamato aly
iſamāt̄: ſm̄ illū **A**ug⁹ in eplā ad plebē by
ponēſem. **C**ū de aliq̄b⁹ q̄ ſc̄m nomē p̄fiteut̄

aliq̄d criminis vel falſi ſonuerit vel veri patu
erit: iſtāt: ſatagūt: ambigūt: vt de oib⁹ h̄ cre
dat. tū ē qz ex pctō vni⁹ publicato aly pro
uocātur ad pctm̄. ſz qz oſcia p̄ferēda ē fame
voluit dñs vt ſaltē cū diſpēdio fame frat̄is
oſcia per publicā denūciatōem a pctō libet̄
vñ p̄z qz pōt eē de necitate p̄cepti qz ſecreta
āmonitio publicā denūciatōem p̄cedat.
Ad p̄mū ḡ dicēdū qz oia occulta ſunt dō
nota. ⁊ h̄ mō ſe h̄nt occulta pctā ad iudiciūz
diuini. ſic publica ad h̄ianū ⁊ tm̄ plerumqz
de pctōez q̄ ſecreta āmonitōe arguit̄ inte
rius iſpirādo ul vigilāti uel dormiēti: ſc̄dm
illud **J**ob. 33°: **P**er ſomniū i viſiōe nocturna
qñ irruit ſopoz ſup hoies tūc apit̄ aures vi
roz ⁊ erudiēs eos inſtruit diſcip̄lia ut auer
tat hoies ab his q̄ fecit. **A**d ſecūdū dicen
dū qz dñs pctm̄ **J**ude tāqz de⁹ ſic ut publicū
hēbat vñ ſtati poterat ad publicādū proce
dere tñ ipſe nō publicauit. ſz obſcuris verbis
eū de pctō ſuo āmonuit. **P**etr⁹ aut̄ publica
uit pctm̄ occultū **A**nanie ⁊ **S**aphyre tanqz
executor dei cui⁹ reuelatōe pctm̄ cogit̄. de
Joseph aut̄ credēdū ē qz fr̄es ſuos qñqz am
monuerit. ſz n̄ ſit ſcriptū. **L**pōt dici qz pctm̄
publicū erat inter fr̄es. vnde dīc̄ pluraliter
accuſauit fr̄es ſuos. **A**d tertiu⁹ dicēdū qz
qñ iminet piculū multitudinis nō h̄nt ibi
locū h̄ vba dñi: qz tūc frat̄ peccās nō peccat
in te tm̄. **A**d q̄rtū dicēdū qz hui⁹ mōi pro
clamatōes q̄ in captis religioſoz ſūt ſūt de
aliq̄b⁹ leuib⁹ q̄ fame nō derogāt. vñ ſūt qñ
quedā cōmemoratōes poti⁹ oblitaz culpa
rū q̄z accuſatōes vl denūciatōes. ſi eſſent
tñ talia de qb⁹ frat̄ iſfamaret̄ 3° p̄ceptū dñi
ageret qz p̄ hūc modū pctm̄ fr̄is publicaret.
Ad quitū dō qz plato nō ē obediēdū oia
p̄ceptū dñi: ſm̄ illud act. 5°. **O**bedire oportz
deo magis q̄ hōib⁹. ⁊ iō qñ plar⁹ p̄cipit vt
ſibi dicat̄ qd̄ q̄s ſciuerit corrigēdū intelligē
dū ē p̄ceptū ſane ſaluo ordine fr̄ne correctōis
ſiue p̄ceptūz fiat cōit̄ ad oēs ſiue ad aliquē
ſpecialiter. ſed ſi platus expreſſe p̄cipet oia
hūc ordinē a dñō iſtitutū ⁊ ipſe peccaret p̄
cipiēs ⁊ ei obediēs qñ 3° p̄ceptū dñi agens.
vnde nō eſſz ei obediēdū: qz platus nō eſt
iudex iudicioz occultoz: ſz ſol⁹ deus. vnde
nō h̄z p̄tatem p̄cipiēdi aliq̄d ſuper occultis
niſi in q̄tū p̄ aliq̄ indicia manifeſtāt. puta p̄
iſfamā vel p̄ aliq̄s ſuſpitōes. in qb⁹ caſib⁹
pōt platus p̄cipere eodem mō ſicut ⁊ iudex

secularis uel ecclesiasticus potest exigere iura
metum de veritate dicenda.

Ad octauum sic pro

cedit. **V**ides quod testium inductio non debeat
cedere publicae denunciationi. **P**ctā. n. occultā
si sunt alius manifestanda: quia sic homo magister
est peccator criminis quam corrector fratris. ut Augustinus
dicit. scilicet ille qui inducit testes. peccatum fratris alii mani-
festat. **¶** **P**ctis occultis non dicitur testium induc-
tio pcedere publicae denunciationi. **¶** **P**. **D**icitur dicitur
diligere primum sic seipsum. sed nullus ad suum
peccatum occultum inducit testes. **¶** **P**. **T**estes indu-
cuntur ad aliquid probandum. scilicet in occultis non potest fi-
eri probatio per testes. **¶** **¶** frustra homo motus testes
inducit. **¶** **P**. Augustinus dicit in regula quod pri-
mum propositum dicitur ostendi quod testibus. scilicet ostendere propositum
ut plato est dicere ecclesie. non ergo testium induc-
tio dicitur pcedere publicae denunciationi. **¶** **S**.
¶ est quod dominus dicit **Matth. 18.** **¶** **R**. **D**icitur quod dicitur
extremo ad aliud extremum uenit transitur
per medium. in correctione autem fratna dominus uoluit
quod principium esset occultum. dum frater corripit et
fratrem in se et ipsum solum. finem autem uoluit esse
publicum: ut scilicet ecclesie denuncietur. et ideo con-
uenit in medio ponitur testium inductio. ut per
paucos indicet peccatum fratris quod potest pdesse et non
obesse ut saltem sic sine multitudinis infamia
emendetur. **¶** **A**d primum quod dicitur quod quidam sic intel-
lerunt ordinem fraternalis correctionis esse seruandum
ut per fratrem sit in secreto corripendus. et si au-
dierit bene quidem. si autem non audierit: si peccatum
sit omnino occultum dicebant non esse ulterius pceden-
dum. si autem incipit iam ad noticiam plurium uenire
re aliquibus indicis: dicitur ulterius pcedi secundum quod
dominus mandatur. scilicet hoc est id quod Augustinus dicit in re-
gula. quod peccatum fratris non dicitur occultari ne putret
cat in corde. **¶** **E**t ideo aliter dicitur est quod post ammoniti-
onem secretam semel uel pluries factam quoadiu
spes probabili habet de correctione per secretam
ammonitionem pcedendum est. ex quo autem probabiliter
iam cognoscere possumus quod secreta ammonitio
non ualet. pcedendum est ulterius quantumcumque sit
peccatum occultum ad testium inductioem. nisi forte
probabiliter estimaretur quod si ad emendationem fratris
non proficeret sed exinde deterior redderetur
quia propter hoc est totaliter a correctione cessandum: ut
scilicet dicitur. **¶** **A**d secundum dicitur quod homo non indiget
testibus ad emendationem sui peccati. quod tamen
potest esse necessarium ad emendationem peccati fratris

non est filius homo. **¶** **A**d tertium dicitur quod te-
stes potest induci propter tria. uno modo ad ostenden-
dum quod si sit peccatum de quo aliquis arguitur ut **Zero**
dicitur. 2° modo ad conuincendum de actu: si actus ite-
retur ut Augustinus dicit in regula. 3° modo ad testifican-
dum quod frater ammones fecit quod in se fuit ut
Crisostomus dicit. **¶** **A**d quartum dicitur quod Augustinus intelli-
git quod prius dicat plato quod testibus secundum plato-
nem est quidam singularis persona que magis potest pdesse
se quam alii. non autem quod dicat ei tamquam ecclesie. scilicet
in loco iudicis residentem.

Emde aside

Oradum est de uirtutibus oppositis
charitati. **¶** **E**t per dicitur odio quod
opponitur ipsi dilectioni. 2° de
accidia et inuidia que opponitur
gaudio charitati. 3° de discordia et scismate
que opponitur paci. 4° de offensione et scandalo que
opponitur beneficietate et correctioni fratnae. Cir-
ca primum quod dicitur sex. per uirtutem deo possit odio huius
2° uirtutem odii dei sit maximum peccatorum. 3° uirtutem
odii proximi semper sit peccatum. 4° uirtutem sit maxi-
mum in peccato que sunt in proximo. 5° uirtutem sit uirtutem
capitale. 6° ex quo capitali uirtute oriatur.

Ad primum sic proce

dit. **V**ides quod deum nullus odio habere possit. Di-
citur **Dio** 4° ca. de diuini. no. quod omnibus amabi-
le et diligibile est primum bonum et pulchrum. scilicet deus
est ipsa bonitas et pulchritudo. **¶** **¶** a nullo odio
habetur. **¶** **P**. In apocryphis **Eccl. 18.** dicitur quod omnia
inocentia uirtutes et benignitas in opibus eius. scilicet deus
est ipsa uirtus: ut dicitur **Joh. 14.** quod omnes diligunt de-
um. et nullo eum odio habere potest. **¶** **P**. odium est auer-
sio quidam. scilicet sicut **Dio** dicit per ca. de diuini. no.
deus omnia ad seipsum conuertit. quod nullus eum odio
habere potest. **¶** **S**. **¶** est quod dicitur in ps. **S**ubbia eorum
quod te oderunt ascendit super te. **¶** **Joh. 15.** **N**unc autem et
viderunt et oderunt me et patrem meum. **¶** **R**. dicitur
dum quod sicut ex se dicitur per: odium est quidam motus
appetitive potentie que non mouetur nisi ab aliquo
apprehenso. deus autem dupliciter ab homine appre-
hendi potest. uno secundum seipsum puta cum presentia
tiam uidet. alio per effectum suos cum scilicet inuisibilia
dei per ea que facta sunt intellecta percipit. deus autem
presentiam suam est ipsa bonitas que nullus habere
re odio potest: quia de ratione boni est ut amet. et ideo
impossibile est quod aliquis uideat deum per presentiam eius
odio habeat. scilicet effectus eius aliquid sunt que nullo modo
potest esse contra uoluntati bene: quia esse uiuere et